

ELÉ MEGYEK

Bódás János

Bódás János: ELÉ MEGYEK

A hó csendben lebben,
nagy lepke-pelyhekben
s mindent belep...
Fehér lett a sívár,
élettelen határ,
erdő, berek.

Meddig a szem elér,
minden tiszta fehér,
de ott maradt
/eltakarva igaz/
a szenny, a sár, a gaz
a hó alatt.

Vastagon hull reám,
csupa hó a ruhám
köröskörül.
Im, most hólepetten
én is fehér lettem!
...De csak kívül!

Jön már, Kinek vére
megmos hófehérre,
elé megyek.
Szívem trónjára ül,
hogy általa belül
tiszta legyek.

Forrás: www.keresztenydalok.hu